

"VROEGER WOU IK WIT ZIJN, OMDAT WITTE MEISJES ALTIJD MOOI WERDEN GENOEMD" | ANGE-VANESSA NSANZINEZA (22)

11-24 jaar

Ik weet niet hoe het voelt om zwart te zijn in de Verenigde Staten, maar dit voel ik wel: ik voel mensen naar me staren, omdat ik in hun buurt ben en het verdacht lijkt. Ik voel me angstig wanneer ik 's avonds laat buiten ben en een politiewagen zie. Misschien zullen ze me ondervragen, zomaar, zonder reden.

We hebben hier in België misschien niet even duidelijke vormen van politiegeweld zoals tegen George Floyd in Amerika. Maar we hebben wel duizenden zwarte mensen; individuen, vrienden, collega's, burens en partners die opgroeien met het idee dat ze altijd minderwaardig zullen zijn. Ze hebben allemaal al vormen van systematisch racisme meegemaakt of ervaren.

Het gaat om de subtiele acties, de onnodige commentaren, beslissen wie gezien wordt als een goede zwarte persoon en wie niet. Wanneer je mensen bewust wil maken van de problematiek, bedenk dan even of jij eventueel een vorm van subtiel racisme of discriminatie manifesteert.

Vroeger wou ik wit zijn, omdat witte meisjes altijd mooi werden genoemd.

Ange-Vanessa Nsanzineza

Foto: Ximena Campos

Ik voel me onzeker over mijn lichaam, want ik heb geen blauwe ogen en lang haar. Vroeger wou ik wit zijn, omdat witte meisjes altijd mooi werden genoemd. Ik was enkel mooi '*voor een zwart meisje*'. Ik voelde me het zwarte eendje.

Ik ben ongerust, omdat ik twee keer zo hard moet werken om gezien te kunnen worden als een volwaardige werknemer. Ik voel me niet geliefd op de manier waarop ik het verdien. Ik voel me niet gerespecteerd als mens door de vooroordelen over mijn huidskleur. Ik voel mensen hun handen woelen door mijn haar, zomaar, zonder reden.

Omdat ik zwart ben moet ik me verantwoorden voor de hele zwarte gemeenschap. Een verantwoordelijkheid waar ik nooit voor heb gekozen. Een verantwoordelijkheid die onmogelijk is om op te nemen, want er is zoveel diversiteit binnen die gemeenschap. Veel meer dan ik zelf zou kunnen ervaren.

Ik voel me niet veilig om mezelf te zijn, omdat het niet overeenstemt met iemand anders' perceptie van een zwarte vrouw. Soms voel ik me gewoon niet begrepen.

Alsjeblieft, beperk me niet in tot mijn huidskleur. In zekere zin heeft mijn zwarte huidskleur me gevormd tot wie ik ben, maar er is veel meer dan dat.

Zie me voor wie ik echt ben. Zie me als Ange.

